కరంట్ కథ

బావిలోని నీటిని బయటికిపోస్తున్న కరెంటు మోటారును చూస్తూ, బావిగడ్డ మీద నిలుచ్చున్నాడు రాజయ్య. మోట తప్పింది, పాటు ఎరిగి పనిచేసుకొని, పుట్లకొద్ది పండించుకొని పిల్లలను చదివించుకోవాలి అనుకుంటూ పారుతున్న పొలంవైపు చూసాడు.

విత్తనం మొలకెత్తి, పెరిగిపెద్దై పంటకొచ్చేవరకు ఎంతకష్టపడాలి, ఎన్ని కళ్ళతో కాపాడాలి, తీరా పంట చేతికొచ్చేసరికి గాలిదుమారాలు, వడగళ్ళవానలు ఎన్నిటిని తప్పించుకుంటే పంట యిల్లు చేరుతుంది.

దొడ్డిముందు కుంపటిదగ్గర పడుకున్న కుక్క ఒక్కసారే అరవడం విని అటువైపు చూసాడు. ఓ జీప్ బావిగడ్డ వైపే వొస్తూవుంది. దాన్ని చూసి లేగదూడ తోకపైకెత్తి తల్లిమేస్తున్న వైపు పరుగుత్తింది. 'జీప్ లో వచ్చేది ఎవరన్న', అనుకుంటూ దాన్నేచూస్తూ, నిలుచున్నాడు. అది తాను నిలుచున్న గడ్డకు కొంచం దూరంలో ఆగింది. అందులో నుండి దిగిన ముగ్గురు తనవైపే వస్తున్నారు.

రాజయ్యా వాళ్ళను గుర్తు పట్టాడు.

ముందు నడిచే యిద్దరిలో ఒకతను యన్.ఓ., రెండవతను లైన్ ఇన్స్పెక్టరు. వాళ్ళ వెనకాల మౌనంగా చేతిరుమాలుతో, మధ్య మధ్యన నుదురును, మెడను వొత్తుకుంటూ నడుస్తున్న ఎ.ఇ. "వీళ్లెందు కొస్తున్నట్టు? తనతో వీళ్ళ కేంపని ? కరెంట్ బిల్ కూడా బాకీ లేదే. కొంపదీసి మోటర్పీక్కపోరు గదా!"

"రాజన్నా నీవు గడ్డ మీదున్నావ్. మమ్ములను గట్టెక్కించాలి" అన్నాడు ఎన్.ఓ. ముగ్గురూ గడ్డను ఎక్కే ప్రియత్నం చేస్తున్నారు.

"నేనే వస్త, జారి పడేరు." అంటూ తానే దిగొచ్చాడు. ఎన్నేసార్లు చేతులెత్తి దండాలు పెట్టిన రాజయ్యకు ఈరోజెందుకో చేతులు లేవలేదు.

"అక్కడ సింత కింద కూసుందురు పాండి" అంటూ కొంచెందూరంలో వున్న చింతలవైపు నడుస్తూవుంటే అందరూ ఆయన్ని అనుసరించారు.

పాపం ఎన్ని బాధలు వొచ్చినయి కొడుకులకు. నన్ను ఆపీసు సుట్టు ఇండ్ల సుట్టు తిప్పి తిప్పి సంపిరిగదా. అదె ఆరోజు యన్ ఓ గారింటికి నెయ్యిబుడ్డి తీసుకుని పోతె–

"దొర" అంటూ గేటు కొట్టాడు.

ఎవరు పలక లేదు.

సాయంత్రెం ఏడు కావొస్తుంది.

"దొర దొర" అంటూ మల్లి కాస్త పెద్దగనే పిలిచి గేటును కదిలించి లోనికి తొంగి చూసి, ఇంట్లోనే సినిమా ఆడుతుందీ అనుకుంటూ అటేచూస్తూ నిలుచున్నాడు. 'ఎవరూ కదిలినట్టు కనిపించలేదు. మల్లీ గేటు కొట్టాడు.

"ఎవరు ?" అంటూ వచ్చింది యన్ఓగారి భార్య. మెడనిండా బంగారం. యింట్లో కూడా కాళ్ళకు చెప్పులా అనుకుంటూ చూస్తున్నాడు.

ఆమె గేటును సమీపించి. 'ఎవరు కావాలి ?'

"దొర"

"లేరు బజారు కెళ్ళారు"

"అయితే దీన్ని తీసుకోండి" అంటూ తాను తెచ్చిన నెయ్యి బుడ్డిని ఆమెకు అందిచ్చాడు.

"దొర తెమ్మన్నారా ?"

"ఆ"

"కిలో నెయ్యికే కరెంటొస్తదా ?" అంటూ కిలకిల్కన నవ్వుతూ లోపలికి నడిచింది.

రాజయ్యకు అర్థం కాలేదు ఎందుకు నవ్విందో. వూర్లో ఎవరైన చుట్టల పొగాకు పెడితే ఎంత ఇదిగ, మర్యాదపూర్వకంగా....

నెయ్యిని ఊరినుండి మోసుకొస్తే..... ఛో - ఛో అంటూ ఆఫీసువైపు మళ్ళాడు. అతని తలనిండా ఆలోచనలు అతని నడకకంటే వేగంగా.

ఆఫీసుకు చేరేసరికి అక్కడ గేటుపిల్లర్ నానుకొని వాచ్‌మన్ నిలుచున్నాడు. నోట్లో సగం వరకు కాలిన బీడి. రాజయ్య ఆయన దగ్గరికి వెళ్లి రెండుచేతులు జోడించి దండం పెట్టాడు.

"ఏం సంగతి ?" బీడీ నోట్లో నుండితీసి బూడిదను రాల్చుతూ

"అయ్యా ఏంలేదు యన్‌ఓ దొర ఇంట్లోలేరు. మాపటికి ఈడ జర పండుకుందామని" ఏమంటాడో అనుకుంటు

కొంచం జంకుతూ అడిగాడు.

"ఏ యింటికి పోయినవు ?"

"ఆయనింటికే అగో అక్కడ ఎదురుంగ వుందిగదా" అంటూ వెనక్కిమళ్ళి చూపించాడు.

"ఎఇగారి ఇల్లెక్కడ ?"

"అదిగో అటు, ఆ రెండవ ఇల్లు" అంటూ ఆఫీస్ ఆవరణలో వున్న క్వార్టర్‌ను చూపించాడు.

"అదా అదీ ఆఫీసే అనుకున్న" అంటూ రాజయ్యే ఆయింటివైపు నడిచాడు. రూపాయలు దగ్గరున్నాయి. కాలం బాగా లేదు. యిచ్చేది తప్పదు. యిచ్చేస్తే పీడ పోద్ది. అనుకుంటూ గేటుదగ్గర నిలుచున్నాడు. ఈ యింట్లో కూడా సినిమా నడుస్తున్నట్లుంది. అందరు దాని ముందే వున్నట్లున్నారు. యిల్లు పెద్దగానే వుంది చెట్లుగూడ వున్నాయి. అవేమి చెట్లోకాయ లేదు పూవు లేదు. నక్కగ తాడిచెట్లంత పెరిగినవి. వీళ్ళకు ఇంతమంచి యిల్లు సర్కారోల్లు కట్టిచ్చారే. మా వూల్లో హరిజండ్లకు కూడ కట్టిచ్చిండ్రు. అవి గాలికి లేసిపోయినయి.. వర్షానికి కూలిపోయినయి. వీళ్ళపనే బాగుంది. జీతానికి జీతం, ఎక్కి తిర్గేటందుకు జీపు. యింత మంచి యిండ్లు అనుకుంటూ అటూ ఇటూ చూసి

నిక్కి గేటుపై నుండి లోపలికి చూశాడు.

భౌ..భౌ.. మంటూ తోడేలులాంటి కుక్క లేచి తనముందటి కాళ్ళను గేటుమీద పెట్టి ఏమాత్రం అందినా కొరికేస్తా నన్నట్టు చూస్తోంది.

రాజయ్య "దియ్యో దియ్యో" అంటూ కూర్చున్నాడు. అది మొరుగుతూనే వుంది.

"రాజా-ఏయ్‌రాజా' అంటూ 'లోపలినుండే కేక - కుక్క కుయ్ కుయ్ మంటూ లోపలికి పరిగెత్తింది. రాజయ్య బిక్కు బిక్కు మంటూ లోపలికోసారి చూసి " నా పేరు ఈమెకెట్ల తెలుసు ! నన్ను పిలిచిందా, లేకుంటే కుక్క పేరు రాజా " అనుకుంటు మెల్లగా వెళ్ళి వాచ్‌మన్ దగ్గరికి వచ్చి నిలుచున్నాడు.

"ఏమయ్యా పటేలా వున్నారా ఎఇగారు ?"

"తెలువదు"

"అడగలేదా ?"

"కుక్క దగ్గరికి రానిస్తలేదు"

"బయపడ్డావా ?"

"అమ్మో అదెట్టుంది !"

"అయినా సార్ యిప్పుడు యింట్లో వుండరు. క్లబ్బుకు పోవొచ్చు"

"క్లబ్ అంటే ఏంది సారు ?"

"క్లబ్ అంటే పెద్ద పెద్దోల్లు అడుకునే జాగ"

"రాత్రిపూట ఏమాట ?"

"పేకాట"

"అంటే అదే జువ్వ. తిరునాలల్ల ఆడతారుగ పైసల్‌పెట్టి'

"ఆ అదె గదె"

"అయితె ఈస కంటె పెద్దదొర యిల్లెక్కడ ?"

"ఆయన ఇక్కడుండడు. హైదారాబాదులో వుంటడు. రోజువచ్చి పోతరు".

"మిరి యీ ఎఇ దొర గంట రెండు గంటల్లో పొచ్చెనా?'

"రాడు. ఆయనకు యింకో ఆమె వుంది. ఆమెకో యిల్లుకూడ ఈ మధ్య కట్టిచ్చిండు. అక్కడికి పోవచ్చు."

"అట్లనా ? ఆయనకు సర్కారు యిల్లు కట్టిస్తె, ఆయనేమో తన లంజమ్మకో యిల్లు కట్టిచ్చిండే!" అన్నాడు.

"అల్ల కేంది దొరలు సంపాదించినవన్ని ఎట్ల కరుసయిత్తై"

"ఎట్లొచ్చినవి అట్లపోతవి"

వాచ్‌మన్ వరండాలోకి వెళ్ళి రెండు బెంచీలను జతచేసి వాటిమీద చెద్దరు పరిచి పక్క మీద వాలి రాజయ్యా వైపు మళ్లి పడుకున్నాడు.

రాజయ్య ఓ కాలును స్టూలుమీద పెట్టుకొని, అదే మోకాలుమీద రెండుచేతులు పెట్టుకొని, ఆవేళ్ళ మీద గదమ నానిచ్చి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఈ రోజుకూడ పని కాకపాయె. పగలు తనువొచ్చే సరికే ఎవరు లేరు.

"ఎక్కడో పెద్ద లైన్ చెడిపోతే అందరు పోయిండ్రంట" అన్నాడు వాచ్‌మెన్.

రాజయ్య ఆలోచిస్తూ ఆ పక్కనేవున్న బెంచిమీద వొరిగాడు. నిద్రపట్టింది. ఆరాత్రి గడిచింది.

"కరెంటు బాగా వస్తుందా?" లైన్‌మెన్.

"అయ్య మంచిగనే వస్తుంది." అంటూ గతంలోనుండి తేరుకొని నులకమంచాన్ని వాల్చాడు.

ఎ.ఇ.గారు యన్.ఓ.గారు దానిమీద కూర్చున్నారు.

ఎల్.ఐ.గారు చింతమొదట బోర్లించిన బొక్కెనమీద కూర్చుంటూ "ఇక దీనితో నీకు పనిలేదనుకుంట ?" అంటూ రాజయ్యవైపు చూసాడు.

"కరెంటు రాకుంటే మోటే గతి కదా. అందుకొరకె దాన్ని జాగ్రత్తగా అక్కడ పెట్టిన"

"కరెంటెందుకురాదు ?"

రాజయ్య చిన్నగా నవ్వాడు.

ఎందుకు నవ్వుతున్నావు అన్నట్టు కనుబొమ్మలను కదిలించాడు యన్.ఓ.

"వైర్లు తెగిపోయినా, ట్రాన్స్‌ఫారము కాలిన ఇంక అప్పుడప్పుడు కావాలని మీరే బందు గూడ చేస్తరు గదా"

ఎందుకో ఒక్కసారి అందరికీ కొరడాతో కొట్టినట్లైంది. ఒక్కసారి ఒకరి మొఖం ఒకరు చూసుకున్నారు.

చింతకింద పడుకున్న గేదెలను చూస్తూ 'ఏమైన ఈనినయా' అంటూ మాటలను మార్చాడు యన్.ఓ.గారు

"ఈన్నయి ఉంటె అమ్మేసిన మొన్న"

మామీదికి మరోరాయి అందుకున్నట్టున్నాడు అనుకొని "రాజన్నా"

"దొర" అంటూయన్.ఓ.గారి వైపు చూశాడు.

"నీకైతె కరెంట్ ఇచ్చినం. కాని మాపీకల మీదికొచ్చింది" అంటూ నుదురు ఓసారి తుడ్చుకున్నాడు.

"మీకా! ఎందుకు దొర? తాగినోడె కట్టె తాల్ల పన్ను అన్నట్టు కరంటు పెట్టుకొన్నప్పుడే....." అంటూ మంచం ఎదురుగ వున్న చిన్న గుండ్రాయి మీద కూర్చున్నాడు.

"ఈ వూళ్లో చాలా మంది నీకంటె ముందు దరఖాస్తు పెట్టారట వాళ్ళకు యివ్వక, మూడు స్థంబాలిచ్చి, నిన్న మొన్న ధరకాస్తు పెట్టిన నీకు యిచ్చామట."

"మరి వాళ్ళకు....." మాట పూర్తి కాకముందే

"వాళ్ళు డబ్బులు ఇవ్వలేదట. నీవు డబ్బులిచ్చినావట. అందుకని నీకిచ్చామట"

"నేను డబ్బులిచ్చింది వాళ్ళు సూసిండ్రా ?"

"పై అధికార్లకు ధరఖాస్తు యిచ్చారు"

"యిస్తె ఏమైద్ది సాచ్చంలేంది- ?"

"అందుకే నీదగ్గరి కొచ్చాం" అంతవరకు మాట్లాడని ఎ.ఇ.గారు నోరు విప్పారు.

రాజయ్య ఎ.ఇ.గారి వైపు చూసాడు. ఎ.ఇ గారు రాజయ్యనే చూస్తున్నాడు.

"ఎదురుగ పోయి దండం దొర అంటె వినికూడ చేయెత్తని మనిషి, దరఖాస్తు పెట్టి ఏడాది అయ్యింది సార్ అంటె, అంతా యన్.ఓ గారు చూసుకుంటారు పో అన్నాయన ఈయాల నాదగ్గర కొచ్చిండు. నాసాచ్చం కావాలంట. నేను సేసింది సెపుత అంతె" అని మనస్సులో అనుకొని "నన్నేం సెయ్యమంటరొ సెప్పండ్రి"

"ఏం చెయ్యక్కర్లేదు. మాకు నీవు ఎలాంటి లంచం యివ్వలేదని చెప్పాలంతే" అంత వరకు మంచం పట్టెకు ఆనించిన చేతులను వొక్క దగ్గరికి చేర్చి నలుపుకుంటూ అన్నాడు యన్.ఓ.

"ఈ రోజుల్లో లంచం లేకుండా ఎవరైనా ఏ పనైనా చేస్తున్నారా అని! తాను చెప్పినా నమ్ముతారా. లాభం కలిగే చోట లంచం. నష్టం వచ్చే చోటా లంచమే. పని చేసినందుకు లంచం, ఎద్దుకో సూదిస్తే లంచం, కరెంటు పెట్టుకున్నందుకు లంచం, కరెంటు నడిపిచ్చుకున్నందుకు లంచం, ఆకరికి పండించిన పంట అమ్మేటందుకు పోతె అక్కడ ధర పల్కేటందుకు లంచమేనాయె! ఈ లంచాల లోకంలో నేను లంచం యియ్యలేదంటే ఎవరు నమ్ముతారు?" అని ఆలోచిస్తున్న రాజయ్యనుద్దేసిస్తూ.

"రేపో ఎల్లుండో నీదగ్గర్కి ఎంక్వయిరికి వొస్తరు. వాళ్ళకు బన్ ఇంతే చెప్పు"

"నేను సెపితె నమ్ముతరంటరా!"

"చెప్పాల కాని ఎందుకు నమ్మరు" బొక్కెన మీద కూర్చున్న యల్.ఐ పక్కనే నిలుచున్న లైన్‌మెన్ వైపు చూస్తూ.

"అంతేకదా ?" లైన్‌మెన్ రాజయ్యా వైపు చూస్తూ

"ఒకేల్ల ధర్మం తినమంటే-

డబ్బులిచ్చి ధర్మం తింటే లత్త కొట్టదు" మళ్ళీ తానె-

"నేను చెప్పలేదండీ ? ఆయన ఇచ్చిన డబ్బులు ఆయనకు వాపసివ్వండి. అంతే, వేరే మార్గం లేదు."

అంటూ తనజేబు నుండి ఐదొందలు తీసి మంచం మీద వున్న డైరీమీద పెట్టాడు ఎ.ఇ.గారు.

'అంతేసార్' అంటూ తానే ఐదొందలు తీసి వాటిపైన్నే పెట్టారు యన్.ఓ.గారు

వాళ్ళను చూసి యల్.ఐ. ఐదొందలు

"మరి ఇ.ఇ.కిచ్చినయి సార్ ?" యన్.ఓ

"మీరు కలిపి యియ్యండి 'అడుక్కుందురుగాని"

మరో ఐదొందలు కలిపారు.

మొత్తం రెండువేలు.

వాటినే చూస్తున్న రాజయ్య "మిగతా ఐదొందలు?" అనుకుంటున్నాడు మనస్సులో. నోట్లను సరిచేసి మరో సారి లెక్కపెట్టి "ఇదిగో ఈ రెండు వేలు" రాజయ్య కియ్యబోయె సరికే, రాజయ్య లేచినిల్చుని 'ఇచ్చి తీసుకుంటె ఏంబాగుంటది. నేను సెప్పేది సెపుతాలేంౖడీ'

"అమ్మమ్మ వద్దు. కేసు చాల సీరియస్ కొచ్చింది. ఛైర్మన్ గార్కి, మంత్రి గారికి కూడ ధరఖాస్తులు వెళ్ళినయి." అన్నాడు ఎ.ఇ.గారు

"మా ఉద్యోగాలు వూడుతయ్" అన్నాడు యన్.ఓ.

"ఊడితేంది? దొరలు బతకలేర? కూడపెట్టినయన్ని ఎటుపోతయి? మీ యిండ్లు, పెండ్లాలు, మీ ఆస్తులు అన్ని

సూస్తి గదా?" అని మనస్సులోనే అనుకుంటున్న రాజయ్య నుద్దేశిస్తూ-

"ఇవి వుంచుకో స్టోర్‌లో ఇచ్చిన రెండొందలు రావు. వాడు ఆరోజే తాగేసుండొచ్చు. సెక్షన్ల యిచ్చినయి పంచుకొని కర్చు పెట్టుకోవచ్చు" యన్.ఓ

"అంతా పకీర్ సన్నాసులు ఇన్ని రోజులున్నాయ్"? ఎ.ఇ

"యీల్లు నావాబు కొడుకులేమో, అవును అంతేలే ఆఫీస్‌లొదిలి వూర్లో తిరిగే సవుకరు గాళ్ళంతా అంతే. ఏ ఊరికి పోతే ఆవూరు అత్తగారిల్లు అనుకుంటరు." అంటూ నిలుచున్న రాజయ్య చూట్టూ అందరూ లేచి నిల్చోని రూపాయలను అతని దోసిటిలో వుంచుతూ మరీ మరీ బ్రితిమిలాడారు.

ఎ.ఇ. గారు భుజమ్మీద చెయ్యేసి నిమిరాడు.

యన్.ఓ గారు దోసిటిలో నోట్లుంచి ఆపై చేతులు పట్టుకున్నాడు. యల్.ఐ గదమ పట్టుకున్నాడు.

"రాజన్నా! మా బ్రితుకులు నీచేతిలో వున్నయి. పిల్లలు గలోల్లం" అంటూవుంటే రాజయ్య అందర్నీ ఒక్కసారి చూశాడు. పిరికి కొడుకులు. "సచ్చు సన్నాసిగాళ్ళు" అని మనస్సులో అనుకుంటూ 'ఇగ

పదండి' అంటూ జీపు వైపు నడిచాడు. అతని వెంట వాళ్ళూ.

"ఏసిబి వాళ్ళుకూడా రావచ్చు."

"ఆల్లెవరు ?"

"లంచాలు తేసుకొనే వాళ్ళను పట్టుకునే వాళ్ళు."

"వాళ్ళూ లంచాలు తీసుకోరా ?"

నలుగురూ నవ్వారు.

జీపు దుమ్ము రేపుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

"నీయమ్మ యీల్లకంటే ముందు వాల్లెవరో వచ్చి జరిగిందంతా అడిగి రాసుకొని పోయిన సంగతి ఈల్లకేంయెరుక! అయినా కష్టపడ్డ సొమ్ము యాడికి పోద్ది? సేరాల్సినకాడికే సేరింది." అనుకుంటూ రాజయ్య బావి వైపు నడిచాడు.

1990